

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

55.

KUR YER LITE WSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 9-го Июля — 1837 — Wilno. Piątek. 9-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

В и л ь н а .

Его Сіятельство Господинъ Виленскій Военный Губернаторъ, Гродненскій, Минскій и Бѣлостокскій Генераль-Губернаторъ, Генераль-Адъютантъ Князь Долгоруковъ, 7-го ч. с. м. изволилъ возвратиться изъ поѣздки своей въ Гродненскую губернію и Область Бѣлостокскую.

Санктпетербургъ, 1-го Июля.

15-го Июня, Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ оставилъ Оренбургъ въ семь часовъ утра, и въ сопровожденіи Оренбургскаго Военнаго Губернатора продолжалъ шествіе свое по Линіи; въ разстояніи съ небольшимъ ста верстъ отъ Оренбурга, вступилъ онъ въ черту земли Уральскаго Войска, и встрѣченъ былъ отрядомъ Уральцевъ. Государь Великій Князь изволилъ прибыть въ Уральскъ въ первомъ часу по полуночи.

16-го числа, Его Высочество, удостоивши принять почетнѣйшихъ чиновъ Земли Уральской, и помолившись въ соборѣ, присутствовалъ при закладкѣ новой церкви, и положилъ первый камень вновь сооружаемому храму во имя Св. Благовѣрнаго Князя Александра Невскаго; послѣ того, Государь Наслѣдникъ изволилъ обозрѣвать Войсковую канцелярію, Войсковое училище, муж. и женск., и госпиталь. Въ присутствіи Его Высочества произведены были примѣрные опыты разныхъ родовъ рыболовства въ Уралѣ, которое составляетъ важный предметъ промысла Уральскихъ козакъ, и главный источникъ ихъ благосостоянія. Въ оба вечера городъ былъ великолѣпно иллюминированъ, и жители его, воснищенные незабвеннымъ для нихъ посѣщеніемъ Августѣйшаго своего Атамана, непрерывно толпились предъ домомъ, гдѣ Его Высочество имѣлъ свое пребываніе.

17-го числа, въ седмѣмъ часу утра, Государь Цесаревичъ выѣхалъ изъ Уральска, и проѣхавши прямымъ трактомъ чрезъ степни, по хлѣбороднымъ землямъ Уральскаго Войска и Бузулукскаго Уѣзда, въ девятомъ часу изволилъ остановиться для ночлега въ городѣ Бузулукѣ, заѣхавъ прежде въ соборъ.

18-го числа, Его Высочество продолжалъ путь свой чрезъ Бугурусланъ, гдѣ былъ обѣдненный столъ, до города Бугульмы, въ которомъ остановился для ночлега, посѣтивъ въ обѣихъ городахъ храмы Божіи.

19-го числа, Государь Великій Князь, выѣхавъ въ седмѣмъ часу изъ Бугульмы, и проѣхавъ съ небольшимъ 100 верстъ по Бугульминскому и Мензелинскому Уѣздамъ, достигнулъ къ полудню конца Оренбургской Губерніи, по которой шествіе Его Высочества продолжалось около двухъ недѣль на пространствѣ 2,200 верстъ и въ которой Государь Цесаревичъ съ особеннымъ любопытствомъ и вниманіемъ изволилъ разсматривать устройство разнородныхъ племенъ, населяющихъ сей необыкновенно любопытный край, и съ радостнымъ чувствомъ наблюдалъ разнообразныя сокровища тамошней природы; въ десять часовъ вечера, Его Высочество изволилъ прибыть для ночлега въ городъ Чистополь, расположен-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

W i l n o .

Jaśnie Oświecony Pan Wileński Wojenny Gubernator, Grodzieński, Miński i Białostocki Jenerał-Gubernator, Jenerał-Adjutant Xiążę Dothorukow, dnia 7-go t. m. z podróży swojej do Gubernii Grodzieńskiej i Obwodu Białostockiego tu powrócił.

Sankt-Petersburg, dnia 1-go Lipca.

Dnia 15 Czerwca, Jego CESARSKA WYsokość NASTĘPCA CESARZEWICZ opuścił Orenburg o godzinie siódmej zrana, i w towarzystwie Orenburskiego Wojennego Gubernatora odbywał dalszą swą podróż po Linii; w odległości więcej sta wiorst od Orenburga, wjechał do granicy ziemi Woyska Uralskiego i był spotkany przez oddział Uralów. WIELKI XIĄŻĘ Jego Mość raczył przybyć do Uralska o godzinie 1-ey z północy.

Dnia 16, Jego WYsokość, udarowawszy przyjęciem znakomitszych urzędników Ziemi Uralskiej, i po modlitwach w Soborze, znajdował się przy założeniu nowej cerkwi i położył węgielny kamień pod nowo-budującą się świątynią, pod imieniem Sw. Prawowierne-go Xiążęcia Alexandra Newskiego; potem CESARZEWICZ Jego Mość raczył obejrzyć Kancellaryą Woyskową, szkołę woyskową, męzką i żeńską i szpital. W obecności WIELKIEGO XIĄŻĘCIA zrobiono wzorowe próby różnego rodzaju rybołówstwa w Uralu, które stanowi ważny przedmiot przemysłu Uralskich Kozaków, i główne źródło dobrego ich bytu. W oba wieczory miało spanie było oświecone, a jego mieszkańcy, zachwyceni pamiętnem dla nich odwiedzeniem NAYJAŚNIEYSZEGO swojego Atamana, nienustannie zgromadzali się przed domem, w którym Jego WYsokość miał swoje przebywanie.

Dnia 17, o godzinie siódmej zrana, CESARZEWICZ Jego Mość wyjechał z Uralska, i przejechałszy prostym traktem przez stepowe, ale urodzajne ziemie Woyska Uralskiego i powiatu Buзулукского, o godzinie dziewiątej raczył zatrzymać się na nocleg w mieście Buзулuku, zajechawszy pierwiej do Soboru.

Dnia 18, Jego WYsokość jechał dalej przez Buhurustan, gdzie miał obiad nie dojeżdżając do miasta Buhulmy, w którym zatrzymał się na nocleg, odwiedzwszy w obu miastach świątynie Pańskie.

Dnia 19, WIELKI XIĄŻĘ Jego Mość, wyjechałszy o godzinie siódmej z Buhulmy i przejechałszy sto kilka wiorst przez powiaty Buhulmiński i Menzeliński, stanął ku południowi u końca Gubernii Orenburskiej, po której podróż Jego WYsokości trwała około dwóch tygodni, na przestrzeni 2,200 wiorst, a w której CESARZEWICZ Jego Mość ze szczególną ciekawością i uwagą raczył oglądać urządzenie różnych pokoleń, zaludniających ten nader ciekawy kraj, i z uczuciem radości postrzegał rozmaite bogactwa tamecznego przyrodozenia; o godzinie 10-tej wieczorem, Jego WYsokość raczył przybyć na nocleg do miasta Czystopola, leżącego na brzegach Kamy a kwitnącego obszernym handlem zboża.

ный на берегахъ Камы, и процвѣтающей отъ обширной торговли хлѣбомъ.

20-го числа, въ Воскресенье, Государь Наслѣдникъ, отслушавши Божественную Литургію, отправился по тракту на Казань, отъ селенія Мурзихи до станціи Шуранъ, изволивъ плыть по Камѣ съ лѣваго ея берега на правый, на разстояніи 12-ти верстъ, на гаркоутъ, нарочно для переезда Его Высочества туда прибывшемъ, и обозрѣвши городъ Ланшевъ продолжалъ безостановочно путь свой до Казани, куда и прибылъ къ пяти часамъ по полудни; въ тотъ же день послѣ обѣденнаго стола, Его Высочество, съ Казанскимъ Военнымъ Губернаторомъ и своею Свитой, изволивъ посѣтить выставку мануфактурныхъ, ремесленныхъ и естественныхъ произведеній губерніи.

21-го числа, Государь Цесаревичъ, удостоивши принять военныхъ и гражданскихъ чиновъ, дворянство и почетнѣйшее духовенство и купечество и, присутствовать на разводѣ отъ Казанскаго Гарнизоннаго баталіона, изволивъ быть въ женскомъ монастырѣ Казанскія Божія Матери, удостоивъ своимъ посѣщеніемъ Гимназію, Университетъ, Баталіонъ Военныхъ Кантонистовъ, и обозрѣвъ больницу Приказа Общественнаго Призрѣнія и домъ умалишенныхъ. Въ вечеру, въ честь Августѣйшаго Гостя былъ данъ великолѣпный балъ отъ лица всего Казанскаго Дворянства.

22-го числа, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ все утреннее время изволивъ посвятить на обозрѣніе Спасскаго Монастыря, Сиротскаго Дома, Арсенала, военныхъ казематъ, Коммиссаріатскаго Депо, военного госпиталя, Юнусовской мечети, памятника убитымъ воинамъ при взятіи Казани въ 1552 году, и хранящейся въ Казани галереи Тверь, на которой Императрица ЕКАТЕРИНА II совершила путешествіе по Волгѣ отъ Твери до Казани. Въ это же утро имѣли счастье представиться Его Высочеству избранные изъ разноплеменныхъ обитателей губерніи Татары, Черемисы, Чуваши и Мордва. Послѣ обѣда, Его Высочество удостоивъ своимъ присутствіемъ публичное гулянье за городомъ, въ такъ называемой Казанской Швейцаріи, гдѣ купечество угощало Его Высочество въ нарочно устроенной галереи, а вечеромъ изволивъ посѣтить театръ.

Во все время пребыванія Его Высочества въ Казани, городъ былъ по вечерамъ великолѣпно иллюминированъ. (С. II)

Высочайшимъ Приказомъ отъ 25 Іюня, Его Королевское Высочество Принцъ Фридрихъ Виртембергскій, братъ Ея Императорскаго Высочества Великой Княгини ЕЛЕНЫ ПАВЛОВНЫ, назначается Шефомъ Ямбургскаго Уланскаго полка, которому и именоваться Уланскимъ Его Королевскаго Высочества Принца Фридриха Виртембергскаго полкомъ.

— Состоящему при Министерствѣ Внутреннихъ Дѣлъ, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Корнилову, Всемилостивѣйше повелѣно быть Вятскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ.

— Могилевскій Гражданскій Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Вакановъ, Всемилостивѣйше уволенъ отъ службы, а Могилевскимъ Гражданскимъ Губернаторомъ, повелѣно быть состоящему по Военному Министерству Чиновникомъ особыхъ порученій, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Маркову. (Сиб. В.)

— Въ 29-й день минувшаго Мая, на докладъ Святѣйшаго Синода состоялся Высочайшій Указъ, о бытіи Епископомъ Старорусскимъ, Викаріемъ Новгородской Епархіи, Рязанскаго второкласснаго Монастыря Архимандриту, Рязанской Семинаріи Ректору, Θεодотію.

— Государь Императоръ по Положенію Комитета Гг. Министровъ, въ 1-й день текущаго Іюня, Высочайше утвердить соизволивъ Ординарнаго Профессора Университета Св. Владиміра, Доктора Неволіна, въ званіи Ректора сего Университета.

— По представленію Канцлера Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ орденовъ, Государь Императоръ, въ 13-й день сего Іюня, Высочайше повелѣть соизволивъ: быть Почетнымъ Герольдомъ при ордѣнѣ Св. Александра Невскаго, состоящему по Министерству Иностранныхъ Дѣлъ, въ Канцеляріи Вице-Канцлера, Титулярному Совѣтнику Вестману, съ правомъ ношенія офиціальнаго знака сего ордена.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министру Народнаго Просвѣщенія о предположеніяхъ Главнаго Управленія Цензуры къ усиленію мѣръ предосторожности по внутренней цензурѣ, Высочайше повелѣть соизволивъ въ видъ опыта опредѣлить одного Цензора въ С. Петербургскомъ Ценсурномъ Комитетѣ; въ 31 же день Мая Высо-

Дня 20, въ niedzielę, Cesarzewicz Następca, po wysłuchaniu Mszy Świętej, udał się traktem na Kazań od wsi Murzichi do stacji Szuran, raczył płynąć Kamą z lewego jej brzegu na prawy, przez 12 wiorst przestrzeni, na harkoucie umyślnie dla przewozu Jego Wysokości przybył, i obejrzawszy miasto Łanszew, odbywał dalej swą podróż do Kazania, dokąd przybył o godzinie piątej z południa; w tymże dniu po obiedzie Jego Wysokość z Kazańskim Wojennym Gubernatorem i z swoim orszakiem, raczył odwiedzić wystawę rękodzielniczych, rzemieślniczych i naturalnych płodów Gubernii.

Dnia 21, Cesarzewicz Jego Mość, udarowawszy przysięgą urzędników wojskowych i cywilnych, tudzież dworzanstw i kupców i poznałszy się na zmianie straży Kazańskiego batalionu Garnizonowego, raczył być w żeńskim monasterze Kazańskiej Bogarodziey, udarował swém odwiedzeniem Gimnazjum, Uniwersytet, batalion wojskowych Kantonistów, obejrzał szpital Urzędu Powszecznego Opatrzania i dom wartytów. Wieczorem, na uczczenie Najjaśniejszego Gościa dany był spaniały bal w imieniu całego Kazańskiego Dworzanstwa.

Dnia 22, Cesarzewicz Jego Mość cały ranek raczył poświęcić na obejrzenie Spaskiego Monasteru, Domu Sierot, Arsenatu, wojskowych kazamat, Komissaryatskiego Depo, szpitala wojskowego, meczetu Junusowskiego, pomnika dla poległych wojowników przy wzięciu Kazania w roku 1552, i zachowującej się w Kazaniu galeryi Twier, na której Cesarzowa KATARZYNA II odbywała podróż Wołgą z Tweru do Kazania. Tegoż rana mieli szczęście być przedstawianemi Jego Wysokości wybrani z różnoplemiennych mieszkańców Gubernii Tatarowie, Czeremisi, Czuwaszy i Morдва. Po obiedzie, Jego Wysokość udarował swoją obecnością publiczną przechadzkę za miastem, w tak nazywaney Kazańskiej Szwaycaryi, gdzie kupiectwo częstowało Cesarzewicza Jego Mości w umyślnie urządzonej galeryi, a wieczorem raczył odwiedzić teatr.

Przez cały czas pobytu Jego Wysokości w Kazaniu, miasto było co wieczor spaniale oświecane. (P. P.)

Przez Najwyższy Rozkaz dzienny pod dniem 25 Czerwca, Jego Królewska Wysokość Xiążę Fryderyk Wirttemberski, brat Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Xiężny HELENY PAWŁOWNY, przeznaczony został Szefem Jamburskiego półku Ułanów, który ma się nazywać półkiem Ułanów Jego Królewskiej Wysokości Xięcia Fryderyka Wirttemberskiego.

— Zostającemu przy Ministerjum Spraw Wewnętrznych, Rzeczywistemu Radcy Stanu Kornilowu, Najłaskawiej rozkazano być Wiatskim Cywilnym Gubernatorem.

— Mohilewski Cywilny Gubernator, Rzeczywisty Radzca Stanu Bażanow, Najłaskawiej uwolniony ze służby, a Mohilewskim Cywilnym Gubernatorem, rozkazano być zostającemu w Ministerjum Woyny Urzędnikiem do szczególnych poleceń, Rzeczywistemu Radcy Stanu Markowu. (G. S. P.)

— W dniu 29 zeszłego Maja, na przełożenie Najświętszego Synodu nastąpił Najwyższy Ukaz, o mianowaniu Staroruskim Biskupem, Wikaryuszem Dyecezyi Nowgorodzkiej, Riazańskiego drugiej klasy Monasteru Archimandryty, Rektora Seminarjum Riazańskiego Teodota.

— Cesarz Jego Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu P. P. Ministrów, dnia 1-go zeszłego Czerwca, Najwyżey raczył utwierdzić Zwyczajnego Professora Uniwersytetu Sw. Włodzimierza, Doktora Newolina, na urzędzie Rektora tego Uniwersytetu.

— Po przedstawieniu Kanclerza Rossyjskich Cesarskich i Królewskich orderów, dnia 13 Czerwca Najwyżey rozkazać raczył: być Honorowym Heroldem przy orderze Sw. Alexandra Newskiego, zostającemu w Ministerjum Spraw Zewnętrznych, w Kancellaryi Vice-Kanclerza, Radcy Honorowemu Westmannowi, z prawem noszenia urzędowego znaku tego orderu. (P. P.)

— Cesarz Jego Mość po Najwyższem przełożeniu P. Ministra Narodowego Oświecenia o projektach Głównego Zarządu Cenzury, dla powiększenia środków ostrożności w Cenzurze wewnętrznej, Najwyżey rozkazać raczył, w sposób doświadczenia, naznaczyć jednego Cenzora do St. Petersburgskiego Cenzurnego Komitetu; a dnia 31 Maja Najwyżey utwierdzony w tym obowiązku Radz-

чайше утвержденъ въ сей должности Надворный Советникъ *Лангеръ*, съ назначеніемъ ему оклада, какимъ пользуются стороны Цензоры, т. е. по 3,000 р. въ годъ жалованья и по 1,000 р. квартирныхъ. (Спб. В.)

— Его Императорское Величество, по представлению Г. Министра Юстиціи, и положенію Комитета Г. Министровъ, въ 4 день сего Іюня Высочайше повелѣть соизволилъ, объявить Монаршее благоволеніе за усиленное рѣшеніе въ 1836 году дѣла: по *Правительствующему Сенату*: Общимъ Собраніямъ первыкъ трехъ Департаментовъ и Московскому, 2-му и 4-му Департаментамъ, 1-му Отдѣленію 5-го и 1-му и 2-му Отдѣленіямъ 6-го Департаментовъ, и по *Губерніямъ*: Палатамъ Гражданскаго Суда: Полтавской, Черниговской, Минской, Волынской, Московской, 1-му Департаменту, Рязанской, Тамбовской, Киевской и Псковской; Палатамъ Уголовнаго Суда: Киевской, Полтавской, С. Петербургской, Вятской, Пензенской, Виленской, Екатеринославской, Минской и Томскому Губернскому Суду. (С. В.)

К и е в.

Между тѣмъ какъ стольный градъ славныхъ въ древности Государей Россійскихъ, — Св. Равноапостольнаго Великаго Князя Владиміра, мудраго законодателя древней Руси В. Кн. Ярослава, и доблестнаго примирителя Князей Русскихъ Владиміра Мономаха, — достойно названный матерію городовъ Русскихъ, нѣкогда славившійся своимъ населеніемъ и цвѣтущею торговлею, послѣ надолго утратившій свой блескъ и могущество, нынѣ по мановенію благодѣяющаго Россіи Самодержца, снова начинаетъ возвышаться на степень первѣйшихъ городовъ могущественной Россійской Имперіи, и съ умноженіемъ народонаселенія, съ оживленіемъ торговой дѣятельности, быстро украшается новыми зданіями общественными и частными: для тѣхъ, кому любезна и священна память минувшихъ вѣковъ Россійскаго Государства, всякой остатокъ древности, напоминающій сія вѣка, — не только зданія и части ихъ, уцѣлѣвшія отъ разрушительнаго дѣйствія времени, но и всякія древнія вещи, имѣющія неслыханную цѣну, какъ знаки, оживляющіе и уясняющіе въ нашемъ представленіи бытъ отдаленнѣйшихъ нашихъ предковъ, какъ дары завѣщанные сими предками своимъ многими столѣтіями ютѣйшимъ потомкамъ. Открытіе такихъ древностей въ настоящее время пріобрѣтаетъ особенную важность тамъ, гдѣ онѣ съ возведеніемъ новыхъ зданій, могли бы навсегда сокрыться и остаться въ неизвѣстности.

Временный Комитетъ для изысканія и сохраненія древностей въ г. Киевѣ, почелъ одною изъ первыкъ своихъ обязанностей, озаботиться собраніемъ открытыхъ доселѣ древнихъ вещей, которыя онѣ могъ получить въ свое завѣдываніе, для храненія ихъ совокупно въ особомъ Музее древностей, который съ дозволенія Г. Министра Народнаго Просвѣщенія и открывается въ Киевѣ при Императорскомъ Университетѣ Св. Владиміра.

Всѣ любители отечественныхъ древностей симъ приглашаются къ пожертвованію въ Музей владѣтельныхъ ими или вновь открываемыхъ древнихъ вещей, которыя находись въ частныхъ рукахъ одна отъ другой отдѣльно, такъ легко могутъ быть преданы забвенію и самой уtratѣ, а бывъ собраны въ одномъ общественномъ хранилищѣ, не только спасутся отъ забвенія и гибели, но и будутъ по достоинству оценены знатоками древностей, доставятъ назиданіе ихъ любителямъ и принесутъ пользу наукѣ.

Къ помѣщенію въ Музее будутъ принимаемы и такія заслуживающія вниманіе древнія вещи, которыя найдены будутъ внѣ города Киева и его окрестностей, особенно открываемыя въ тѣхъ частяхъ Россіи, которыя, въ жизни народа Русскаго имѣли болѣе или менѣе близкое отношеніе къ городу Киеву, или къ древнему Великому Княжеству Киевскому; куда преимущественно можно отнести всѣ югозападные губерніи Россійской Имперіи.

О д е с с а.

Требованіе на хлѣбъ изъ южной Россіи увеличилось и уже обнаружилось въ Одессѣ, какъ видно изъ слѣдующаго частнаго письма, отъ 31-го Мая: „Эстафета, прибывшая, неожиданно, изъ Триеста, привезла нашу торговлю въ движеніе. Получено извѣстіе, что цѣна хлѣба вдругъ возвысилась тамъ на 6 руб. за четверть, по случаю продолжительной суровой погоды, которая не только препятствуетъ весеннему посѣву въ Италіи, но заставляетъ опасаться вообще на цѣль урожая. Это извѣстіе оживило остановившуюся торговлю хлѣбомъ въ Одессѣ; въ одинъ день куплено 35,000 четвертей, съ повышеніемъ цѣны на 1 р. 50 к.. Продажи продолжаютъ; продано всего 50,000 четвертей, не считая ржи и кукурузы, на ко-

са *Двору Лангеръ*, зъ выдawanіемъ му вынзначенія, какіе pobierają цензорowie поstronni, то jest: по 3,000 rubli-роcznie платы и по 1,000 r. pieniędzy kwaterunkowych..

— Jego Cesarska Mość, po przedstawieniu P. Ministra Sprawiedliwości i nastalém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, dnia 4 zeszłego Czerwca Najwyżey rozkazać raczył, oświadczyć MONARSZE zadowolenie za prędkie rozstrzygnięcie w roku 1836 spraw: *W Rządzącym Senacie*: Połączonym Zebraniomъ pierwszychъ trzechъ Departamentów i Moskiewskiemu, 2-му i 4-му Departamentom, 1-му Oddziałowi 5-go i 1-му i 2-му Oddziałomъ 6-go Departamentow, i w *Guberniachъ*: Izhomъ Cywilnego Sądu: Połtawskiej, Cernihowskiej, Mińskiej, Wołyńskiej, Moskiewskiej 1-му Departamentowi, Riazanńskiej, Tambowskiej, Kijowskiej, i Pskowskiej; Izhomъ Sądu Kryminalnego: Kijowskiej, Połtawskiej, S. Petersburskiej, Wiackiej, Penzenskiej, Wileńskiej, Ekaterynosławskiej, Mińskiej i Tomskiemu Sądowi Gubernialnemu. (G. S.)

К и j o w.

Кiedy stołeczne miasto sławnychъ w starożytności Rossyjskichъ Monarchów. — Sw. Równego z Apostołami Wielkiego Xiążęcia Włodzimierza, mądrego prawodawcy starożytnej Rusi W. X. Jarosława, i sławnego pogodźiciela Ruskichъ Xiążąt Włodzimierza Monomacha, — słusznie nazwany matką Rossyjskichъ grodów, niegdyś słynący ze swej ludności i kwitnącego handlu, który potemъ utracił na długo swą świetność i potęgę, teraz na skinienie uszczęśliwiającego Rossyi Samowładcy, znowu zaczyna wznosić się na stopień pierwszychъ miastъ potężnego Rossyjskiego Państwa, i ze wzrostemъ ludności, za ożywieniemъ handlowey czynności, szybko się przyozdabia nowemi publicznemi i prywatnemi gmachami: dla tychъ, кому jest droga i święta pamiątka przeszłychъ wiekówъ Państwa Rossyjskiego, każdy szczątekъ starożytności, przypominający te wieki, — nie tylko ichъ gmachy i części, ocalałe od niszczącej mocy czasu, ale i wszelkie starożytne rzeczy, mają niewypowiedzianą cenę, jako pomniki, ożywiające i oświecające w naszej wyobraźni bytъ najodleglejszychъ naszychъ przodków, jako zabytki przekazane przez tychъ przodkówъ swoichъ wielą wiekami młodszemu potomkowi. Odkrycie takichъ starożytności nabędzie w niniejszymъ czasie szczególnęj wartości tam, gdzie za wzniesieniemъ nowychъ gmachówъ mogłyby na zawsze ukryć się i zostać w niewiadomości.

Komitetъ czasowy dla wyszukania i zachowania starożytnychъ zabytkówъ w m. Kijowie, poczytałъ za jedenъ zъ pierwszychъ swychъ obowiązkówъ, postarać się o zebranie wynalezionychъ dotądъ starożytnychъ rzeczy, które mógłъ otrzymać pod swoją wiedzę, dla zachowywania ichъ razemъ w osobnymъ Muzeumъ starożytności, które zъ дозволенія P. Ministra Narodowego Oświecenia, otwiera się w Kijowie przy Cesarskimъ Uniwersytecie Sw. Włodzimierza.

Wszyscy miłośnicy oyczystychъ starożytności niniejszymъ wzywają się do ofiarowania dla Muzeumъ posiadanychъ albo nowo odkrywanychъ przez nichъ zabytkówъ starożytności, które, znajdującъ się w prywatnymъ ręku, jedna od drugiej pooddzielane, łatwo mogą być zapomnianemi, a nawet i zatraconemi; gdy zaś będą zgromadzone w jednymъ publicznymъ zbiorze, nie tylko zachowają się od zapomnienia i ztratę, ale też zostaną podługъ wartości ocenione przez znawcówъ starożytności, będą użytecznemi swymъ miłośnikomъ i przyniosą użytekъ nauce.

Dla umieszczenia w Muzeumъ będą przyjmowane i takie zasługujące na uwagę starożytne rzeczy, które będą znalezione za obrębemъ miasta Kijowa i jego okolic, szczególniej odkrywane w tychъ częściachъ Rossyi, które, w życiu Ruskiego narodu mniej więcej bliższe miały stosunki z miastemъ Kijowemъ, albo ze starożytnymъ Wielkimъ Xięstwemъ Kijowskimъ; do czego przedewszystkiemъ można odnieśćъ wszystkie południowo-zachodnie Gubernie MONARCHII Rossyjskiej.

О д е с с а.

Potrzebowanie zboża z Południowej Rossyi powiększyło się i już dało się czuć w Odessie, jak to świadczy następujący listъ prywatny, pod dniemъ 31 Maja pisany: „Эстафета, która niespodzianie tu przybyła z Triestu, w handlu naszymъ ruchъ sprawiła. Otrzymało wiadomość, że cena zboża nagle się tamъ podniosła do 6 rubli za czwartę. a to zъ powodu długiey surowey pogody, która nie tylko szkodzi wiosennymъ zasiewomъ we Włoszechъ, ale w powszechności lękać się każe nieurodzaju. Wiadomość ta ożywiła wstrzymany handelъ zbożemъ w Odessie; w jednymъ dniu kupiono 35 czwartę, w cenie podwyższoney o 1 rubelъ 50 kop. Przedażъ trwa ciągle; przedano w ogóle 50,000 czwartę, nie liczącъ żyta i kukuruzы, na które także są potrzebo-

торыя также есть требованіе. Все это совершилось mente чѣмъ въ три дня. Въ то же время все свободные корабли зафрахтованы, и фрахты, поднявшись почти вдвое, сдѣлались чрезмѣрно высоки, такъ что нѣтъ возможности отправлять хлѣбъ на спекуляцію." (К. Г.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Нидерланды.

Гага, 7-го Іюля.

27 и 30 ч. пр. м. происходилъ въ присутствіи Короля большою смотръ войску собранному въ лагерь при Рейнѣ, неподалеку Бреды. Короля сопровождали: Его Императорское Высочество Великій Князь Россійскій МИХАИЛЬ, Наслѣдникъ Принцъ Фельдмаршалъ и два его старшіе сыновья. По окончаніи маневровъ, высокіе гости возвратились въ Тильбургъ. (G. C.)

Пруссія.

Берлинъ, 4-го Іюля.

Е. К. Высоч. Наслѣдникъ Принцъ съ супругою, 2-го ч. с. м. вечеромъ прибыли въ Галль отправляясь къ водамъ въ Киссингенъ.

— Со времени вступленія Г-на Вертера въ управленіе иностранными дѣлами отправлено много курьеровъ къ иностраннымъ дворамъ. Какъ можно заключать, они повезли инструкціи всѣмъ нашимъ Посланникамъ, чтобы въ нѣкоторыхъ случаяхъ, имъ извѣстны были виды новаго Министра и направленіе къ какому онъ хочетъ обратиться иностранную политику. Можно полагать навѣрное, что Г. Вертеръ совершенно будетъ поступать по слѣдамъ своего предшественника, такъ какъ ему извѣстно, что онъ былъ представителемъ образа мыслей самаго Монарха, и что Г. Вертеръ, можетъ для себя почитать за честь.

6-го Іюля.

Е. Кор. Велич. отправился въ Теплицъ.

— Третьяго дня послѣ продолжительной и мучительной болѣзни, скончался Интендентъ Королев. садовъ Баронъ Мальцанъ на 65 году жизни.

8-го Іюля.

Ея Высочество Герцогиня Лигницкая, вчерашняго дня выѣхала въ Теплицъ.

— На дняхъ прибыли сюда, Императорско-Россійскій Генераль-Лейтенантъ, Командантъ города Москвы, Стаалъ изъ Москвы; и Императорско-Россійскій Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ и Камергеръ Матушевицъ изъ Лондона. (G. C.)

Германія.

Ганноверъ, 29-го Іюня.

Вчера прибылъ въ древнюю столицу своихъ предковъ, царствующій теперь Монархъ, Эрнестъ Августъ Король Ганноверскій. — Утверждаютъ что пребываніе Его Кор. Велич. не будетъ теперь продолжительно, такъ какъ онъ для поправленія здоровья отправляется къ Карлсбадскимъ водамъ.

— Чрезъ нѣсколько часовъ по прибытіи Е. К. Велич., Е. Кор. Высоч. Герцогъ Кембриджскій бывшій Ганноверскимъ Вице-Королемъ, оставилъ здѣшнюю столицу и отправился въ Лондонъ. (G. C.)

3-го Іюля.

Его Велич. Король, который ежедневно обѣдаетъ вмѣстѣ съ Ихъ Кор. Выс. Герцогомъ и Герцогиней Кембриджскими, въ пятницу въ Королевскомъ дворцѣ удостоилъ принимать Офицеровъ здѣшняго гарнизона, въ субботу же давалъ аудіенцію Депутатіи Королевскаго Верховнаго Апелляціоннаго Суда изъ Селль. Вчера Е. Кор. Велич. съ Ихъ Кор. Выс. Герцогомъ, Герцогиней а также и Принцессою Августою Кембриджъ, Вел. Герцогиней Мекленбург-Штрелицскою, былъ на молебствіи въ Нейштадтской придворной и городской церкви, гдѣ Ассесоръ Консисторіи Ниманнъ произнесъ приличную случаю проповѣдь. Сегодня Е. К. В. давалъ аудіенцію Депутатіи города Геттингена. — Въ субботу посѣщаль Король въ сопровожденіи Герцогской фамилии, Королевскій замокъ Гернгаузенъ.

Гамбургъ, 4-го Іюля.

Замѣчено что Король Людвигъ Филиппъ, въ трактатѣ четвернаго союза имѣетъ теперь три Королевы, изъ коихъ Королева Викторія имѣетъ нѣсколько недѣль болѣе чѣмъ 18 лѣтъ, а всѣ три съ небольшимъ по 42 года.

Шверинъ, 30-го Іюня.

Е. Кор. Высоч. В. Герцогъ изволилъ Оберъ-Совѣтника Медицины Д-ра Геннеманна наименовать Лейбъ-Медикомъ, а Ея Кор. Высоч. В. Герцогиня, пожаловала ему драгоцѣнный перстень. (A.P.S.Z.)

Бельгія.

Брюссель, 2-го Іюля.

Король вчера выѣхалъ въ Парижъ, откуда чрезъ

ванія. Всѣмъ то odbyło się w przeciągu trzech dni niespełna. W tymże czasie wszystkie próżne okręty zostały zafrachtowane, i frachty podniosły się prawie we dwoje, stały się nadzwyczaj wysokie tak, że niema możności wysyłać zboża na spekulacyą. (G. H.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIDERLANDY.

Haga, dnia 7 Lipca.

Dnia 27 i 30 z.m. odbyła się przed Królem Jmcią wielka rewia wojska zebranego w obozie pod Reyen nie daleko Bredy. Królowi Jmci towarzyszył Jego Cesarzka Wysokość Wielki Xiążę Rossyyski MICHAŁ, Królewicz Feldmarszałek i dwaj jego starsi synowie. Po ukończeniu obrótow, wrócili Dostojni Goście do Tilburga. (G. C.)

PRUSSY.

Berlin, dnia 4 Lipca.

J. Kr. Wys. Królewicz Następca tronu z dostojną małżonką swoją, przybyli dnia 2 b. m. wieczorem do Halli, udając się do wód w Kissingen.

— Od czasu, jak P. Werther objął kierunek Ministerium interesów zagranicznych, wysłano licznych gońców do dworów zagranicznych. Powieźli oni, jak można wnosić, instrukcyę wszystkim Posłom naszym, ażeby w zachodzących przypadkach znane im były widoki nowego Ministra i kierunek, jaki chce nadać polityce zagranicznej. Można z pewnością przyjąć, że P. Werther wstępować będzie zupełnie w ślady swego poprzednika: bo nie jest mu tajno, że ten był tylko tłumaczem i reprezentantem sposobu myślenia samego Monarchy, co P. Werther tylko za zaszczyt może sobie poczytywać.

Dnia 6-go.

Król Jmć wyjechał dzisiaj do Cieplie.

— Zawczora umarł tu po długiej i boleśney chorobie, Intendent ogrodów Królewskich, Baron Matzahn, przeżywszy lat 65.

Dnia 8.

JO. Xiężna Lignicka wyjechała dnia wczorayszego do Cieplie.

— Przyjechali tu w tych dniach, Cesarzko-Rossyyski Jenerał-Porucznik Komendant miasta Moskwy, Staal, z Moskwy; tudzież Cesarzko-Rossyyski Radzca Tayny i Szambelan, Matuszewic, z Londynu. (G. C.)

NIEMCY.

Hannover, 29 Czerwca.

Dnia wczorayszego przybył do starożytney stolicy przodków swoich, panujący nam dzisiaj Monarcha Ernest August Król Hannoveru. — Zapewniają, że tym razem pobyt tu N. Pana nie będzie długi, wyjeżdża bowiem dla poratowania zdrowia do wód Karlsbadzkich.

— W kilka godzin po przybyciu Króla Jmci opuścił tutejszą stolicę, udając się do Londynu, J. Kr. Wys. Xiążę Cambridge, dotychczasowy Vice-Król Hannoverski. (G. C.)

Dnia 3 Lipca.

Król Jmć, który codziennie obiada w towarzystwie Ich Kr. Wys. Xięcia i Xiężny Cambridge, w piątek w zamku Królewskim przyjmował oficerów tutejszey załogi, a w sobotę dawał posłuchanie deputacyi Królewskiego wyż. Sądu Appel. z Celle. Wczora J. Kr. Mość z Ich Kr. Wys. Xięciem, Xiężną i Xiężniczką Augustą Cambridge, oraz Wielką Xiężną Meklenburg-Strelitz, znajdował się na nabożeństwie w Neustadtskim nadwornym i mieskim kościele, gdzie Assesor Konsystoryalny Niemann miał stosowne kazanie. Dzisiaj J. Kr. Mość dawał posłuchanie deputacyi miasta Göttingi. — W sobotę Król w towarzystwie familli Xiążęcey odwiedzał zamek Xiążęcy Hernhausen.

Hamburg, 4-go Lipca.

Zrobiono uwagę, że Król Ludwik Filip ma teraz w traktacie poczwórnego przymierza, trzy Królowe, z których tylko Królowa Wiktorya ma kilka tygodni więcej nad lat 18, a wszystkie trzy niespełna lat 42 wieku.

Szwerin, 30-go Czerwca.

J. Kr. Wys. Wielki Xiążę, Wyższego Radzcy Medycznego D-ra Hennemann, mianował swym przyłocznym lekarzem, a Jey Kr. Wys. Wielka Xiężna udarowała go kosztownym pierścieniem brylantowym. (A.P.SZ.)

BELGIA.

Bruxella, 2-go Lipca.

Król wyjechał wczora do Paryża, zkąd za ni kil-

нѣсколько дней возвратится съ Королевою и наследникомъ престола. (G. C.)

Ф Р А Н Ц И Я. Парижъ, 1-го Юля.

Вчера по полудни Король и Королевская Фамилия возвратились изъ Нёльи въ Парижъ и вечеромъ удостоили посѣщеніемъ представленіе оперы *Stradella* въ большомъ оперномъ театрѣ. При появленіи Королевской Фамилии въ ложѣ, вся публика встала и приветствовала Короля громкими восклицаніями: *Да здравствуетъ Король! Да здравствуетъ Герцогиня Орлеанская!* Тѣ же восклицанія опять были повторены, когда Королевская Фамилия оставила театр.

— Сегодня происходило послѣднее засѣданіе Палаты Депутатовъ, въ которое прибыло едва 60 членовъ.

— Въ газетѣ *Commerce* сообщаютъ: Кажется что послѣ закрытія засѣданій произойдутъ многія перемѣны въ размѣщеніи лицъ нашихъ посольствъ. Утверждаютъ, что Французскій Посланникъ въ Гагъ, Баронъ *Мортъе*, теперь здѣсь находящійся въ отпускъ, не возвратится на прежнее мѣсто, но будетъ замѣненъ Виконтомъ *Сантъ-При*. Баронъ *Мортъе* отправится на мѣсто Герцога *Монтебелло* въ Бернъ; послѣдній же смѣнитъ Барона *Баранта* въ Петербургъ.

— Сегодня всѣ отсюда отходящіе дилижансы въ департаменты, почти исключительно наполнены были Депутатами. Число выѣхавшихъ полагаютъ до 100.

— Съ того времени, какъ разнесся слухъ о предстоящемъ выѣздѣ Маршала *Клозеля* въ Испанію, квартира его была такъ сказать, осаждена множествомъ Офицеровъ которые желали узнать, справедливъ ли былъ этотъ слухъ и въ такомъ случаѣ предлагали свою службу. Впрочемъ изъ полученныхъ ими отѣтовъ, кажется можно заключать, что Маршалъ отклонилъ сдѣланный ему Мадридскимъ дворомъ предложеніе.

— Въ письмахъ съ Испанскихъ границъ, самымъ утвердительнымъ образомъ одровергаютъ слухъ о смерти *Кабреры*.

— Одна изъ здѣшнихъ газетъ сообщаетъ: „Походъ въ Константиноу, отложенный по поводу свадьбы Герцога *Орлеанскаго*, теперь кажется положено предпринять въ Сентябрь. Но прежде чѣмъ дѣйствительно приступить къ приготовленіямъ къ этому походу, кажется что помышляли о замѣненіи Генерала *Дамремона*, который дѣйствительно подавъ въ отставку. Къ концу сего мѣсяца ожидаютъ отвѣта отъ *Абдель-Кадера* насчетъ требуемыхъ Французскимъ Кабинетомъ измѣненій договора заключеннаго въ Тафинѣ. Многія лица знающія характеръ Эмира, сомнѣваются въ томъ, согласится ли онъ на какія либо измѣненія.

— *Moniteur* сообщаетъ слѣдующее: „Морскій Министръ далъ новое устройство военнымъ кораблямъ 5-го округа. Мѣру эту, нетерпѣливо ожидаемую, приняла въ Тулонъ весьма хорошо. Министръ образовалъ двѣ эскадры, которыя достаточны будутъ для всѣхъ потребностей важной службы въ Средиземномъ морѣ. Одна должна быть въ готовности отплыть въ Левантъ, въ случаѣ когда важныя происшествія сдѣлаютъ необходимымъ ея присутствіе; вторая будетъ дѣйствовать для утвержденія нашего владычества въ Африкѣ. Африканская эскадра подъ начальствомъ Контръ-Адмирала *Лаланда* состоитъ изъ четырехъ линейныхъ кораблей, изъ одной корветы и двухъ бриговъ. Къ Левантской эскадрѣ принадлежатъ три линейные корабли и четыре брига.“ (A.P.S.Z.)
2-го Юля.

28-го ч. пр. м. въ Марселѣ начался процессъ по дѣлу Генерала *Риньи*, въ присутствіи собравшагося тамъ военнаго суда. Въ 11 часовъ утромъ, члены судилища заняли свои мѣста подъ предсѣдательствомъ Графа *Кольберта*. Генераль *Риньи*, явился въ сопровожденіи защищающаго его адвоката Г. Филипа *Дюпена*. Прежде всего прочтены были тѣ акты, на которыхъ основывается обвиненіе Генерала *Риньи*, а именно: 1) Приказъ Маршала *Клозеля* отъ 29-го ч. Ноября п. г., въ которомъ явно указано на Генерала *Риньи*, хотя и не поименованнаго, какъ на Офицера не исполнившаго своей должности въ виду непріятеля; 2) Письмо Генерала *Риньи* къ Военному Министру, въ которомъ обвиненія Маршала на него изводимыя, называетъ клеветою и требуетъ чтобы поступки его были изслѣдованы; 3) Предписаніе Военнаго Министра Маршалу *Клозелю*, въ коемъ сообщаетъ ему письмо Генерала *Риньи* и требуетъ подробнаго рапорта; 4) Отвѣтъ Маршала *Клозеля* до сего времени еще не извѣстный публикѣ; 5) Отвѣтъ Военнаго Мини-

FRANCYA.

Парижъ, дня 1-го Липца.

Крѳл и родина Крѳлевска завчора по поудни przybyli z Neuilly do Paryжа, a wieczoremъ w teatrze Wielkiej Opery znaydowali się na reprezentacji opery *Stradella*. Przy weyściu familii Kрѳlewskiej do loży, powstała cała publiczność z okrzykiem: *Niech żyje Krѳl! Niech żyje Xiężna Orleańska!* Podobny okrzyk rozległ się, gdy wychodziła rodzina Kрѳlewска z teatru.

— Dziś było ostatnie posiedzenie Izby Deputowanych, na ktѳre ledwie 60 członkѳw przybyło.

— Podług *Journal du Commerce*, sę spodziewane rozmaite zmiany w poselstwachъ francuzkichъ za granicę. Międy innymi, Poselъ naszъ w Hadze, Baron *Mortier*, ktѳry dopiero znayduje się tu na urlopie, będzie zastępiiony przez Vice-Hrabiego *Saint-Priest*, ten zaś uda się do Berny na miejsce Xięcia *Montebello*, a ostatni na miejsce Barona *Barante* do Petersburga.

— Wychodzące dziś dylżanse do departamentѳw, wszystkie prawie wyłacznie zajęte były przez Deputowanych. Liczbę tych, ktѳrzy wyjechali, podają na 100 osѳb.

— Od czasu, jakъ się rozeszła pogłѳska o odjeździe Marszałka *Clauzel* do Hiszpanii, mieszkanie jego jest prawie oblężone przez oficerѳw rѳżnego stopnia, starającychъ się dowiedzieć: jakъ dalece jest prawdziwą wieść puszczoną a chcącychъ ofiarować mu swe słuźby. Z odpowiedzi, jakie imъ udzielono, zdaje się pokazywać, że Marszałekъ nie przyjąłъ propozycji dworu Madryckiego.

— Niektѳre gazety zaprzeczają doniesieniu o śmierci *Cabrery*, ktѳre w tychъ dniachъ od granicy hiszpańskiej otrzymać miano.

— Jeden zъ tutejszychъ dziennikѳwъ donosi: „Wyprawa do Konstantyny, ktѳra zъ przyczyny zaślubienia Xięcia *Orleańskiego* była odłożoną, dopiero we Wrześniu ma byđъ przedsięwziętą. Lecz pierwicy, nimъ się rzeczywiście zajmę przygotowaniami do tej wyprawy, zdaje się, iż myślę o osadzeniu miejsca Jenerała *Damrémont*, ktѳry rzeczywiście podał się do uwolnienia. Ku koñcowi ter. m. oczekują odpowiedzi *Abdel-Kadera* na żądane przez Francuzki gabinetъ modyfikacye traktatu nadъ Tafną. Wiele osѳb, znającychъ charakterъ *Emira*, wątpi, iżby zezwoliłъ na jakąkolwiekъ modyfikacyę.

— *Monitor* umieściłъ co następuje: „Ministerъ morski przepisałъ okrętomъ wojennymъ piątego okręgu nową zupełnie organizacyę. Szrodekъ ten, na zaprowadzenie ktѳrego zъ żywѳmъ wyględano oczekiwaniem, w Tulonie bardzo dobrze zostałъ przyjęty. Ministerъ utworzyłъ dwie eskadry, ktѳre wszystkimъ waźnymъ potrzebomъ słuźby na morzu Szrѳdziemnymъ wystarczyć mają. Jedna zъ nichъ ma byđъ zawsze w pogotowiu do wypłynienia na Wschѳd, a to na przypadek, gdyby waźne wypadki, obecności jejъ tamъ wymagały; druga będzie użytą do utwierdzenia władztwa naszego w Afryce. Eskadra, dowodzona przez Kontr-Admirala *Lalanda*, skłęda się zъ czterechъ liniowychъ okrętwъ, zъ jednej korwety i dwѳchъ brygѳw. Do eskadry na Wschѳdzie należą trzy okręty liniowe i cztery brygi.“ (A.P.S.Z.)
Dnia 2.

Dnia 28 z. m. rozpocząłъ się w Marsylii procesъ Jenerała *Rigny*, przedъ zebranyмъ tamъ sędemъ wojennymъ. O godzinie 11 rano, zajęli członkowie sędu podъ przewodnictwemъ Hr. *Colbert*, jako Prezesa, miejsca swoje. Jenerałъ *Rigny* stawilъ się w towarzystwie obroñcy swego Pana Filipa *Dupin*. Odczytano naprzѳdъ te akta, na ktѳrychъ opiera się обвинienie Jener. *Rigny*, jako to: 1) Rozkazъ dzienny Marszałka *Clauzel*, daty 29 Listopada r. z., w ktѳryмъ Jen. *Rigny* jest wyraźnie wskazany, lubo niewymieniony, jako ten oficer, ktѳry powinności w obliczu nieprzyjaciela nie wypełnił; 2) List Jener. *Rigny* do Ministra wojny, w ktѳryмъ обвинienia Marszałka, potwarzają nazywa i żęda, аżeby postępowanie jego rozpoznano; 3) Pismo Ministra wojny do Marszałka *Clauzel*, w ktѳrѳmъ udziela mu listъ Jenerała *Rigny* i szczegѳłowego żęda raportu; 4) Odpowiedź Marszałka *Clauzel*, dotędъ publiczności nieznaną; 5) Odpowiedź Ministra wojny na raportъ Marszałka *Clauzel*, obejmującą doniesienie, że Jenerałъ *Rigny* podъ sędemъ wojennymъ oddany zostanie. Szѳsty i siѳdmy dokument, do-

стра на рапортъ Маршала *Клозеля*, заключающій доносеніе, что Генераль *Рини*, будетъ преданъ военному суду. Шестой и седьмой документы относятся къ судебному изслѣдованію. Генераль *Рини* обвиняеъ въ неповиновеніи и въ измѣнѣ. Судъ теперѣ допрашиваетъ свидѣтелей.

— По недостатку телеграфических извѣстій изъ Испаніи, журналъ *Charlie* сообщаетъ изъ частнаго источника, что Карлисты на голову разбиты Христиносами до того, что нѣтъ и слѣду куда дѣвался *Донъ-Карлосъ*.

3-го Июля.

Говорятъ что Герцогъ Немурскій нынѣшнею зимою, отправится въ Штутгартъ.

— Сегодня получено здѣсь извѣстіе по телеграфу изъ Марсели, что военный судъ единогласно призналъ Генерала *Рини* безвиннымъ.

— Изъ Перпиньяна Правительство сегодня получило следующую по телеграфу депешу, отъ 30 Юня: „*Ройе* который съ 4,500 человекъ Каталонцевъ, составляетъ авангардъ *Донз-Карлоса*, имѣлъ своей фор- посты 23 ч. въ Руби, Кастели, Бисблѣ и Санъ-Кю- атъ. Главная квартира Барона *де Меера* была въ Мартореллѣ. Кажется что онъ имѣетъ 15,000 чел. пѣхоты и 1,400 кавалеріи. Недостатокъ продоволь- ствія часъ отъ часу становился ощутителенъ. Въ Бар- целлонѣ для удовлетворенія потребностямъ вой- ска, сдѣланъ принужденный заемъ на 750,000 фран- ковъ. *Росъ д'Эролесъ* имѣющій подъ своимъ началь- ствомъ 2,000 чел. требовалъ 28-го Юня отъ города Сеу д'Ургель 10,000 фр. съ угрозою, что въ случаѣ отказа, велитъ жечь жатвы.“

— *Journal des Débats* по поводу прописанной депеши, дѣлаетъ слѣдующія примѣчанія: „По сему, Карлисты завладѣли дорогою вѣдущею отъ Лерида въ Барселону между Марторелль и Икуаладою. Марторелль гдѣ пребываетъ Генераль-Капитанъ, находится въ разстояніи 4 миль отъ Барселоны. Карлистское войско не могло по причинѣ недостатка състныхъ припасовъ, держаться въ верхней Каталоніи а потому оно двинется въ южную сторону этой области, вѣроятно въ томъ намѣреніи, чтобы удобнѣе заставить продовольствіемъ или чтобы двинуться къ Эбро. Баронъ де Мееръ подступилъ ближе къ Барселонѣ, дабы прикрывать этотъ городъ и вмѣстѣ наблюдать за новыми движеніями непріятеля.“ (G. G.)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 28-го Июня.

Вчера Королева въ Кенсингтонскомъ дворцѣ принимала адресъ Нижняго Парламента, также уполномоченныхъ Посланиковъ и Пословъ изъ числа коиъ, Французскій Посланникъ поднесъ свою вѣрную грамоту. Королева наименовала Гр. *Дургама* кавалеромъ военнаго ордена Бани.

— На днях открыт случайно в северной стороне замкового терраса в Виндзорь, неизвестный проход. Он вырыт в скаль почти в 60 фут. длины; вход в него открытый почти на 50 фут. подь землею имѣеть 6 фут. высоты и 5 ширины.

— Прибыль сюда Вице-Король Ирландскій Графъ Мулгравъ и имѣлъ у Королевы аудіенцію.

— Въ партіи Торіевъ замѣчаютъ нѣкоторое несогласіе, и многіе несомнѣваются, что Герцогъ *Веллингтонъ* близокъ къ перемѣнѣ въ своемъ образѣ мыслей, отъ чего, какъ увѣряетъ Министерскій журналъ *Courier*, можетъ произойти много добра для всего Государства.

30-го Июня.

Королева давала вчерашняго дня въ Кенсингтонскомъ дворцѣ аудіенцію Лордамъ *Мельборну*, *Албертале* и *Дуралу*. Послѣдній пробылъ полтора часа въ дворцѣ, откуда непосредственно отправился къ Герцогу *Суссекскому*.

— Не сомнѣваютсяъ въ томъ, что теперешній Парламентъ будетъ имѣть свои засѣданія только до 14 или 15 числа; чрезъ два дня послѣ этого будетъ отсроченъ, совершенно, а распущенъ не прежде 20 Юля. Кажется также, что новый Парламентъ будетъ созданъ по крайней мѣрѣ чрезъ 40 дней послѣ распущенія прежняго.

— Сдѣлано замѣчаніе, что журналъ *Standard*, первый органъ Торіевъ, отзывается нѣсколько уже дней не только въ умѣренномъ духѣ, но даже въ лестныхъ выраженіяхъ о Лордѣ *Дургамѣ*, коего по сіе время представлялъ какъ начальника радикалистовъ. Помянутый журналъ превозноситъ теперь похвалами услуги оказанныя Лордомъ *Дургамомъ* отечеству въ послѣднія времена. Нѣкоторые лица усматриваютъ въ этомъ вѣроятность составленія союзнаго кабинета, начальниками коего сдѣлались бы Лордъ *Дургамъ* и Герцогъ *Веллингтонъ*. (G. C.)

— Королева занимается такъ постоянно и неуто-

tyczą postępowania sądowego. Jenerał *Rigny* obwiniony jest o niekarność i o zdradę. Sąd słucha teraz świadków.

— W braku telegraficznych wiadomości z Hiszpanii, dziennik *Charte* donosi z prywatnego źródła, że Karoliści zostali przez Krystynistów na głowę zniesieni tak dalece, że śladu nawet nie masz, gdzieby się *Don Carlos* podział.

Dnia 3.

Mówią wiele w publiczności, że Xiążę *Némours* pojedzie tej zimy do Stuttgartu.

— Nadeszło tu dzisiaj telegraficzne doniesienie z Marsylii, że sąd wojenny jednomyślnie uznał Jenerata *Rigny*, niewinnym.

— Z Perpignan otrzymał Rząd dnia dzisiejszego, następującą depeszę telegraficzną daty 30 Czerwca: „*Roya*, który we 4,500 Katalończyków tworzy przednią straż *Don Carlosa*, miał swe przednie czaty d. 23 w Rubi, Casteli, Bishla i Sant-Cuyat. Główna kwatery Barona *Meer* była w Martorell. Zdaje się, że ma przy sobie 15,000 piechoty i 1,400 konnicy. Brak żywności dawał się uczuwać. W Barcellonie zaciągnięto na potrzeby wojska przymuszoną pożyczkę w ilości 750.000 fr. *Ros d'Eroles*, mający 2,000 ludzi, żądał dnia 28 Czerwca 10,000 fr. od miasta Seu d'Urgel, pod zagrożeniem, iż w razie nieotrzymania pieniędzy, żniwa podpalac każe.”

— *Journal des Débats* czyni z powodu powyższej depeszy uwagi następujące: „Podług tego, osadzili Karoliści gościniec, idący z Leridy do Barcellony między Martorell i Igualada. Martorell, gdzie jest Jenerałny Kapitan, leży o 4 mile drogi od Barcellony. Wojsko Karolistowskie nie mogło, dla braku żywności, trzymać się w Wyższej Katalonii, a zatem posuwa się w stronę południową teyże prowincyi, podobno dla tego, iżby z większą łatwością zaopatrzyć się w żywność lub dla zbliżenia się ku Ebro. Baron Meer postąpił bliżej ku Barcellonie, aby zastąpić to miasto i zarazem nowe obróty nieprzyjaciela uważać.” (G. C.)

BRYTANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 28 go Czerwca.

Wczora przyymowała Królowa w pałacu Kensington address Izby Niższej, tudzież zawierzytelni-
nych Posłów i Ambassadorów, z pomiędzy których
Poseł Francuzki złożył swoje listy wierzytelne. Kró-
lowa mianowała Hr. *Durham*, Kawalerem wojskowego
orderu Łaziebego.

— W tych dniach odkryto przypadkiem w północnej stronie tarasu zamkowego w Windsor, nieznanego chodnika podziemnego. Jest on w skale wykuty i blisko 60 stop długi, a wchód do niego, znaleziony blisko na 30 stop pod ziemią, ma 6 stop wysokości, 3 stopy szerokości.

— Przybył tu Vice-Król Irlandyi, Hrabia *Mulgrave*, i miał już posłuchanie u Królowey.

— W stronnictwie Torysów uważają niejaki roz-
dwojenie, a niektóre osoby nie wątpią, że Xiążę *Well-*
ington jest blizkim zmiany w swoim sposobie myśle-
nia; z czego, jak ministeryalny dziennik *Courrier* za-
pewnia, wiele dobrego na cały kraj spłynąć może.

Dnia 30.

Królowa dawała dnia wczorajszego w pałacu Kensington, posłuchanie Lordom *Melbourne*, *Albemale* i *Durham*. Ten ostatni bawił przez półtorej godziny w pałacu, z kąd udał się zaraz do Xięcia *Sussex*.

— Nie wątpię, że teraźniejszy Parlament będzie tylko do 14-go lub 15-go miał posiedzenia swoje; odroczenie nastąpi najdalej we dwa dni potem, a zaś rozpuszczenie dopiero w d. 20 Lipca. Zdaje się także, że nowy Parlament nie przegdy, jak we 40 dni po rozpuszczeniu starego, zwołany zostanie.

— Zrobiono postrzeżenie, że dziennik *Standart*, pierwszy organ Torysów, przemawia od dni kilku, nie tylko w tonie umiarkowanym, ale nawet w pochlebnych wyrazach o Lordzie *Durham*, którego dotąd za głowę Radykalistów uważał. Rzeczony dziennik chwali teraz załugi Lorda *Durham* ostatniemi czasy dla kraju uczynione. Niektóre osoby upatrują w tém podobieństwo utworzenia nowego Gabinetu sprzymierzonego, na czele którego stanęliby Lord *Durham* i Xiążę *Wellington*.

— Królowa tak pilnie zatrudnia się interesami Pań-

мимо Государственными делами, что даже четыре дня не выезжает по своему обыкновенію прогуливаться.

— Покойный Король, завѣщалъ каждому изъ своихъ сыновей и дочерей, сумму въ 2,000 фунт. штер. Незначительность этой суммы тѣмъ объясняется, что Король *Вильгельмъ* остатки своихъ расходовъ, годъ отъ году раздѣлялъ между своимъ семействомъ, которому онъ сверхъ того оставилъ еще по тайному завѣщанію отданному въ распоряженіе душеприкащикамъ, 40,000 фунт. штер.

— Вчера въ общемъ городскомъ совѣтѣ предложено просить Королеву, 12 Іюля-принять адресъ Сити съ поздравленіемъ счастливаго вступленія на престолъ, вдовствующей же Королевы 13 Іюля поднести адресъ о соболезнованіи.

— Замѣчено что Король *Вильгельмъ IV* скончался въ той же комнатѣ, въ которой померъ и его предшественникъ и братъ *Георгій IV*. За два часа до кончины, признали приличнымъ, перенести Короля изъ его спальни въ другую комнату, надѣясь что перемѣна воздуха облегчитъ ему дыханье; эта комната была та, гдѣ скончался *Георгій IV*, на что вовсе не обратили вниманія. (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Римъ, 24-го Іюня.

По письмамъ полученнымъ изъ Неаполя, смертность тамъ по причинѣ холеры, гораздо больше, нежели показываютъ въ газетахъ.

— Коллегія Кардиналовъ занимается разсмотрѣніемъ новаго гражданскаго уложенія. (G.C.)

И с п а н і я.

Мадридъ, 22-го Іюня.

Для преслѣдованія Карлистовъ въ провинціяхъ Толедо и Сіудадъ Реаль, отправлено изъ Эстремадуры 600 чел. пѣхоты и 1,400 чел. кавалеріи, изъ Андалузіи 800 чел. пѣхоты и 60 ч. кавалеріи и изъ Гранады 600 чел. пѣхоты и 120 ч. кавалеріи. Также изъ Мадрита выступила одна колонна, чтобы стать между Тагемъ и Алберхе.

— *Eco* доноситъ изъ Валенціи отъ 15 Іюня: „*Borso* совершенно разбилъ Карлистовъ подъ начальствомъ *Эсперанца* и *Толлада*, равнымъ образомъ Карлистскіе проводители *Мигуэль*, *Пубедо* и старшій сынъ *Эсперанцы* при Шатиллѣ настигнутые ночью *Санхесомъ*, разбиты съ большимъ урономъ. Молодой *Эсперанца* будто схваченъ. *Серрадоръ* умеръ 12 ч. какъ говорятъ, съ досады, что *Кабрера* отнялъ у него команду.“

24-го Іюня.

Военный Министръ издалъ циркуляръ къ командующимъ Офицерамъ, въ которомъ имъ предписывается, опубликовать по корпусамъ находящимся подъ ихъ начальствомъ, что Королева дала присягу въ принятіи конституціи.

— Пишутъ изъ Валенціи отъ 17 Іюня: „Девять Карлистовъ схваченныхъ въ Састрасъ и сюда привезенныхъ, всѣ безъ изыятія важныя лица. Найдены при нихъ прокламаціи и другія официальные бумаги. Одинъ изъ нихъ долженъ быть иностранецъ. Они будутъ отосланы въ Валладолидъ, и преданы суду.“

— Сегодняшняя придворная газета обнародовала также новую конституцію. Сія же газета помѣстила Королевское постановленіе, по которому всепрощеніемъ пользуются всѣ военные, необвиняемые въ преступленія, подробно показанныхъ въ постановленіи о всепрощеніи.

— Газета *Eco* доноситъ изъ Лериды, что *Тристанъ* угрожалъ жителямъ, что каждаго велитъ разстрѣлять, кто окажется виновнымъ въ доставленіи Карлистамъ съестныхъ припасовъ; напротивъ *Донъ-Карлосъ* будто опубликовалъ, что назначаетъ 25,000 реаловъ награжденія за голову Бригадыра *Тристана*.

— По письмамъ изъ Барселоны, все народонаселеніе вдоль береговъ, одушевлено ревностнѣйшимъ усердіемъ и вмѣстѣ возстаетъ для защиты каждаго пункта, которому могъ бы угрожать непріятель. Къ корпусу Барона *Меера* присоединилось 4,000 ч. войска изъ Наварры. Муниципалитетъ Барселоны пригласилъ тамошнихъ женщинъ заготовлять тряпичу для раненыхъ.

25-го Іюня.

Кортесы приняли проектъ закона касательно уничтоженія десятины. Казна лишится отъ того 4 милліоновъ талеровъ.

— Вчера во всѣхъ здѣшнихъ церквахъ происходила торжественная присяга. Сегодня вечеромъ въ 6 часовъ совершать присягу національная гвардія и войско гарнизона. (G.C.)

ства, изъ одъ четырехъ дни не уѣзжа въ обычныхъ своихъ переѣздахъ.

— Змарѣ Король каждому изъ своихъ сыновъ и дочерей записалъ по 2,000 фун. штер. Скупость тей суммы тѣмъ ся objaśnia, że Król *Wilhelm* pozostałości swoje, co-rocennie zwykł rozdzielać pomiędzy swą familią, której nadto, przez tajny zapis, do wiernych rąk oddany, zostawił 40,000 fun. szter.

— Wczora na posiedzeniu Rady Tayney zawiadomiono, że Królowa dzień 12 Lipca przeznaczyła na przyjęcie adresu od City z powinszowaniem wstąpienia na tron, a Królowa wdowa dzień 13 Lipca przeznaczyła na przyjęcie adresu kondolencyi.

— Zrobiono tu uwagę, że Król *Wilhelm IV* umarł w tym samym pokoju, w którym poprzednik jego i brat *Jerzy IV* żyć przestał. Za dwie godziny przed skonaniem, uznano rzeczą stosowną przeniesić Króla z jego sypialnego pokoju do innego, w nadziei, że odmiana w atmosferze ułatwi mu oddychanie; tym pokojem był właśnie pokój ś. p. Króla *Jerzego IV*, na co nie zwróceno bynajmniej uwagi. (A.P.S.Z.)

W а о о н ь.

Рzym, 24-го Czerwca.

Podług listów, otrzymanych z Neapolu, śmiertelność na cholерę jest tam bezporównania większa, aniżeli ją w gazetach podają.

— Kollegium Kardynałów zajmuje się rozbiorem nowego prawa cywilnego. (G.C.)

Н и с з р а н і а.

Мадридъ, дня 22 Czerwca.

Dla ścigania korpusu Karolistowskiego w prowincjach Toledo i Ciudad-Real, wysłano z Estremadury 600 piechoty i 140 jazdy, z Andaluzji 800 piechoty i 60 kawalerji i z Grenady 600 piechoty i 120 jazdy. Takż z Madrytu wysłana została kolumna i stanęła między Tagem i Alherche.

— *Eco* donosi z Walencyi pod dniem 15 Czerwca: „*Borso* zupełnie pobił Karolistów pod Esparanza i Tollada, i w tymże czasie dowódcy Karolistowscy *Miguel*, *Pubedo* i starszy syn *Esperanza*, pod Chatilla w nocy napadnięci przez *Sancheza*, z wielką stratą zostali rozproszeni. Młody *Esperanza* miał być wzięty w niewolę. *Serrador* d. 12 umarł, i to, jak mówią, ze zmartwienia, że mu *Cabrera* odjął dowództwo.“

Dnia 24.

Minister wydał okólnik do dowodzących oficerów, w którym ich wzywa, ażeby ogłosili swym korpusom, że Królowa wykonała przysięgę na konstytucyę.

— Donoszą z Paleneyi pod d. 17 Czerwca: „Dziwięciu zatrzymanych w Sastras i tu przywiezionych Karolistów, są wszyscy ważnemi osobami. Znalezione przy nich proklamacye i inne dokumenta urzędowe. Jeden z nich ma być cudzoziemiec. Wysłani będą do Valladolid, gdzie rozpocznie się ich process.“

— Dzisiejsza gazeta nadworna, ogłasza także nową ustawę zasadniczą. — Taż gazeta umieściła postanowienie Królewskie, że amnestya służy tym wszystkim wojskowym, którzy nie dopuścili się zbrodni w dekreście amnestyjnym wyszczególnionych.

— *Eco* donosi z Leridy, że *Tristany* zagroził mieszkańcom, iż każdego rozstrzelać każe, ktokolwiek przekonanym będzie, że Karolistom żywność udzielał; nawzajem *Don Carlos* miał ogłosić, że wyznacza 25,000 reálów nagrody za głowę Brygadyera *Tristany*.

— Podług listów z Barcellony, cała ludność wzdłuż brzegów jest jak najlepszym ożywiona duchem i powstaje w masie dla obrony każdego punktu, któryby przez nieprzyjaciela mógł być zagrożony. Do korpusu Barona *Meer*, przyłączyło się 4,000 wojska z Nawarry. Muncypalność z Barcellony, wezwała tamedzne niewiasty, aby przysposabiały szarpią dla ranionych.

Dnia 25.

Kortezy przyjęły projekt do prawa względem zniesienia dziesięciny. Skarb traci przez to 4 mil. talarów.

— Wczora odbyło się we wszystkich tutejszych kościołach, uroczyste zaprzysiężenie ustawy. Dziś wieczorem o godz. 6, wykonała przysięgę gwardya narodowa i wojsko załogi. (G.C.)

ТУРЦИЯ.

Константинополь, 13-го Июня.

О упомянутомъ недавно заговорѣ на жизнь Султана, узнали еще, что начальниками оного были знатнѣйшіе чиновники и Улемы, непріятели всякой реформы; они намѣрены были исполнить свои планы въ день возвращенія Султана въ столицу; однако все открылось прежде, такъ, что Султанъ уже въ Адрианополь узналъ о покушеніи на жизнь свою. Въ Адрианополь также арестовано нѣсколько свитскихъ чиновниковъ какъ замѣшанныхъ въ заговоръ. Всѣ они задавлены по повелѣнію Султана. Возвращеніе въ столицу нарочно и неожиданно предпринято моремъ а не сухимъ путемъ; по этой причинѣ, Султанъ прибылъ въ Истамбуль за три дня прежде, нежели его ожидали.

— Порта получила донесенія изъ Египта доходящія до конца Мая и достаточно объясняющія обширные планы Вице-Короля, который опять дѣлаетъ предложенія и претензіи, превосходящія всякія униженія, какія Порта неоднократно уже испытала со стороны его. Кроме сего прибыли сюда между тѣмъ курьеры изъ Алеппо и Діарбекира, доставившіе извѣстіе, что въ Сиріи въ отсутствіи *Ибрагима-Паши*, произошло возмущеніе. Центромъ бунта городъ Сисъ, куда отправлены немедленно три полка для прекращенія волненій. Въ тоже самое время горцы въ Латакіе, сдѣлали возмущеніе, примѣру коихъ послѣдовала большая часть жителей Наплузы. Какъ только сіе извѣстіе получено въ Аданъ (гдѣ обнаружилась моровая язва), изъ Ст. Жанъ д'Акръ отплылъ корабль въ Александрію съ увѣдомленіемъ къ *Ибрагиму-Пашѣ* о случившихся происшествіяхъ, кои вѣроятно уничтожатъ планы *Мегмеда-Али*, который какъ можно заключать, полагался на общій мятежъ Европейскихъ провинцій а именно Фессаліи и Албаніи. Впрочемъ *Гафисъ-Паша* съ успѣхомъ продолжаетъ частную войну въ Діарбекирѣ съ жителями горы Сингана. По полученіи сихъ извѣстій *Лордъ Понсонби*, тотчасъ отправилъ двухъ курьеровъ въ Лондонъ.

16-го Июня.

Султанъ будто огорченъ и недоволенъ Министрами по поводу послѣдняго заговора, случайно открытаго, о которомъ они не имѣли никакого свѣденія. Доселѣ ничего о томъ не говорятъ, но ежедневно находимыя во множествѣ человѣческія тѣла въ каналѣ, самымъ убѣдительнымъ образомъ доказываютъ существованіе заговора и о тайно-производимой казни.

— Въ частномъ письмѣ увѣдомляютъ: „Казнено здѣсь нѣкоторое число лицъ замѣшанныхъ въ послѣднемъ заговорѣ. на морѣ близъ серала видѣли 30 плавающихъ труповъ. Двое главныхъ зачинщиковъ успѣли бѣжать; по всей вѣроятности они нашли убежище на купеческихъ корабляхъ а потомъ скрылись въ одной изъ Французскихъ гаваней. — Цѣны на хлѣбъ безпрестанно понижаются, не смотря на значительное количество оного, отправляемое въ Африку. — Дѣло объ Алжирѣ постоянно занимаетъ Порту; здѣсь же утверждается мнѣніе, что Король Французовъ откажется отъ Алжира; такимъ образомъ Порта возстановитъ прежнія свои права на эту страну. Съ Франціею находится Порта въ самыхъ дружественныхъ сношеніяхъ; Французскій повѣренный въ дѣлахъ *Маркизь д'Эйрагесъ* пользуется особеннымъ ея расположеніемъ. Скоро ожидаютъ возвращенія Адмирала *Руссена*.

Съ Турецкихъ границъ, 20-го Июня.

Смятенія въ Фессаліи, которыя уже въ Албаніи и Македоніи стали было распространяться, болѣею частью усмирены, или по крайней мѣрѣ не могутъ причинять большой опасности. Въ сихъ послѣднихъ областяхъ, Румели-Валесса, при первомъ признакѣ безпокойства, строго смотрѣлъ за недовольными, взявъ подъ стражу нѣкоторыхъ изъ главнѣйшихъ и отославъ ихъ въ Константинополь. Въ Фессаліи *Еминъ-Паша* имѣетъ дѣло еще съ нѣкоторыми только шайками возмущившихся, которые пользуясь мѣстоположеніемъ, успѣваютъ скрываться въ горы и утомлять походами войска, посланные Правительствомъ. Но *Еминъ-Паша* получилъ столь значительное подкрѣпленіе, что теперь не дозволитъ имъ много дѣйствовать и ежели не настигнетъ, то окружитъ ихъ убежища и будетъ блокировать. Несомнѣваются что эти смятенія должно приписать постороннему внушенію, ибо при одномъ изъ схваченныхъ атамановъ, найдены значительныя деньги. Болѣе же всего подозрѣваютъ въ томъ *Мегмеда-Али* Вице-Короля Египта.

Тунисъ, 23-го Мая.

Поконенія, у которыхъ Тунисскій Бей съ помощію военной силы хотѣлъ собирать недоимочную подать, произвели противъ него бунтъ, выступили въ поле и побѣдивъ войска Бея въ нѣсколькихъ сра-

ТУРЦИЯ.

Konstantynopol, d. 13 Czerwca.

О wspomnionym nie dawno śpisiku na życie Sułtana, dowiadujemy się jeszcze, że naczelnikami tegoż byli znakomitsi urzędnicy i Ulemowie, nieprzyjaciele wszelkiej reformy; życzeniem ich było wykonać swe plany w dzień powrotu Sułtana do stolicy, jednakże wszystko wydało się pierwsi, tak dalece, że Sułtan już w Adrianopolu był o zamachu na życie swoje zawiadomiony. W Adrianopolu też aresztowano zaraz kilku urzędników przyhocznych, jako wpłatanych do śpisiku i uduszono wszystkich z rozkazu Sułtana. Powrót do stolicy, był umyślnie i niespodziewanie przedsięwzięty wodą, nie lądem, z którejto przyczyny Sułtan stanął w Stambule trzema dniami pierwsi, nim był spodziewany.

— Pорта otrzymała doniesienia z Egiptu, sięgające do końca Maja i wykrywające dostatecznie obszerne plany Vice-Króla, który występuje nanowo z propozycjami i roszczeniami, przewyższającemi wszelkie upokorzenia, jakich Pорта ze strony jego nie raz już doznała. Tymczasem prócz tego, nadesłano tu gońców z Aleppo i Diarbekir, przywołujących wiadomość, że w Syrii podczas nieobecności *Ibrahima-Baszy*, zrobiono powstanie. Ogniskiem buntu jest miasto Sis, dokąd wysłano bezzwłocznie trzy półki na przytłumienie zaburzeń. O tymże samym czasie górale w Latakie, podnieśli bunt, a za ich przykładem poszła część mieszkańców Napluzy. Po przybyciu tej wiadomości do Adany, (gdzie właśnie wybuchło powietrze morowe) odpłynął z St. Jean d'Acre okręt do Alexandryi, z doniesieniem *Ibrahimowi-Baszy* o zaszytych wypadkach, które zmienią bezwzględnie i zniweczą plany *Mehmeda-Alego*, który, jak wnosić można, liczył na ogólne powstanie Europejskich prowincyj, a mianowicie Tessalii i Albanii. Zresztą *Hafiz-Basza* prowadzi ze skutkiem pomyslnym małą wojnę w Diarbekir z mieszkańcami góry Singan. Po odebraniu tych wiadomości, wysłał natychmiast Lord *Ponsonby* dwóch gońców do Londynu.

Dnia 16.

Sułtan ma być markotny i niekontent z Ministrów, z powodu ostatniego śpisiku, o którym nie mieli najmniejszej wiadomości i tylko przypadkiem odkryty został. Dotąd nie mówią nic o nim, ale znajdywane codziennie liczne ciała ludzkie w kanale, przekonują o jego istnieniu i egzekucjach, w cichości odbywanych.

— W liście prywatnym powiedziano: „Stracono tu pewną liczbę osób wpłatanych do ostatniego śpisiku; na morzu pod serajem widziano 30 pływających trupów. Dwóm głównym sprawcom sprzysiężenia, udało się uciec; podług podobieństwa, schronili się oni na okręty kupieckie i do jednego z portów Francuzkich. — Ceny zboża spadają ciągle, pomimo znacznego wywozu do Afryki. — Sprawa Algieru nieustannie zajmuje Portę; tu zaś dosyć powszechnem jest zdaniem, że Król Francuzów odstąpi Algieru, a tѣm samѣm powróci Pорта do dawnych praw swoich względem tego kraju. Z Francją zostaje Pорта w jak najlepszych stosunkach przyjaźni; sprawujący interessa Francuzkie, *Markiz d'Eyraguez* doznaje od niej szczególniejszych względów. *Admirał Roussin* spodziewany niebawnie z powrotem.

Od granicy Tureckiej, 20 Czerwca.

Niespokojności w Tessalii, które już w Albanii i Macedonii szerzyć się zaczęły, są po większej części przytłumione, a przynajmniej wielkiej obawy wznieść nie mogą. W tych ostatnich prowincjach, miał *Rumeli-Wallessy*, za pierwszą oznaką niespokojności, malkontentów na oku, poymał kilku główniejszych i odesłał do Stambułu. W Tessalii *Emin-Basza* ma do czynienia jeszcze z niektórymi tylko bandami rokoszan, którzy, korzystając z położenia, umieją ukrywać się w góry i nużyć pochodami wojska rządowe. Ale i *Emin-Basza* otrzymał właśnie tak znaczne wsparcie, że teraz nie wiele dokazywać im pozwoli, jeżeli nie dosięże, to otoczy ich kryjówki i blokować je będzie. Nie wątpią, że te zaburzenia z obcej pochodzą impulsji: przy jednym bowiem z uwięzionych przywódców, znaczne znaleziono pieniądze. Największe podeyrzenie pada na *Mehmeda-Alego*, Vice-Króla Egiptu.

Tunis, 23-go Maja.

Pokolenia, od których Bey Tunetański chciał za pomocą siły zbrojnej zaległy odebrać haracz, zbuntowały się przeciw niemu, wyruszyły w pole i, wojsko Beja w kilku walkach pokonawszy, zagroziły, iż

женіяхъ, дѣлали угрозы, что если Бей не откажется отъ своихъ домогательствъ, то они всѣ переселятся въ Бону подъ владѣніе Французовъ, которые во все не требуютъ податей отъ Арабовъ. (G. C.)

Е Г И П Е Т Ъ. Каиръ, 18-го Мая.

Вице-Король Египетскій заключилъ было союзъ съ могущественнымъ поколѣніемъ Бедуиновъ называющимся Говазимъ, имѣющимъ до 40,000 оружія, по силѣ коего, онъ нѣсколько лѣтъ имѣлъ свободный проходъ въ ущельяхъ Іемба и Медины. Но Паша не ищетъ друзей, онъ хочетъ имѣть подданныхъ; по этой причинѣ, нѣкоторое время продолжалось недоразумѣніе. Вице-Король, подъ командою Гуршида-Пашы, поставилъ корпусъ состоящій изъ трехъ полковъ (около 12,000 чел.), съ которыми несомнѣвался окружить и принудить къ покорности Гавазимовъ находящихся между Мединою и его корпусомъ, но Говазимы до разсвѣта напали на Гуршида-Пашу и истребили весь его корпусъ. Онъ самъ съ нѣсколькими конными едва ушелъ, и до сихъ поръ не прибылъ еще въ Медину и участь его не извѣстна; при отправленіи извѣстія, Гавазимы отправились въ походъ противъ Медины, гдѣ Аббасъ-Паша, племянникъ Мегмеда имѣетъ команду. Кажется, что онъ не хочетъ итти противъ Бедуиновъ но и они не въ состояніи взять городъ довольно укрѣпленный и защищаемый артиллеріею. Впрочемъ если Медина не получитъ привоза изъ Египта, то не удержится долго; также не извѣстно успѣетъ ли Вице-Король на скорую руку собрать столько войска и верблюдовъ, чтобы въ надлежащее время снабдить городъ. Пышность Вице-Короля и желаніе сдѣлаться владѣтелемъ всей Аравіи, были ему очень вредны нѣсколько лѣтъ. Эта бесполезная война уничтожила уже у него пять армій; онъ же между тѣмъ нѣсколько не успѣлъ и теперь не былъ бы въ состояніи предпринять экспедицію во внутреннія области. Пониженіе цѣны на хлопчатую бумагу въ Европѣ, сильно поколебало его финансы, а недостатокъ рекрутъ болѣе и болѣе чувствителенъ. Въ Египтѣ трудно уже произвести наборъ, если не хотеть лишать землю руки для ея воздѣлыванія; войско находящееся въ Сиріи не приготовлено выдержать Арабской экспедиціи. (G. C.)

Письма изъ чужихъ краевъ. *) N. 1.

Гамбургъ 11 Іюня 1837.

..... Въ прошедшій Вторникъ я былъ у Лаппенберга. Я такъ уважаю этого ученаго за изданную имъ *Urkundliche Geschichte der Deutsche Hansa*, — которая проливаетъ столь яркій свѣтъ на гражданскій бытъ нашихъ Северо-Славянскихъ городовъ, образовавшихся, какъ извѣстно, по образцу Ганзейскихъ, — что быть въ Гамбургѣ и не видать Лаппенберга было бы для меня непростительно. Но какъ попасть въ Кабинетъ Германскаго ученаго, этого недоступнаго существа, по разсказамъ нашихъ путешественниковъ? Счастливый случай доставилъ мнѣ удовольствіе бесѣдовать съ Лаппенбергомъ.

Изъ Любека я пріѣхалъ въ Гамбургъ вмѣстѣ съ Н., также корреспондентомъ Археографической Комиссіи, у котораго были письма къ Генеральному Консулу нашему, Г. Бахерахту. Мы остановились вмѣстѣ, въ *Hotel de Russie*. Н., на другой день пріѣзда, отправился къ Консулу нашему, который, испросивъ разрѣшеніе Гамбургскаго Сената осмотрѣть Н-ву городскій архивъ, рекомендовалъ его Лаппенбергу, какъ главному начальнику архива. Узнавъ отъ Н-ва, что я также въ Гамбургѣ, Г. Бахерахтъ захотѣлъ познакомиться со мной и просилъ Н-ва, чтобы мы были дома въ два часа, обѣщая пріѣхать къ намъ. Мнѣ было очень досадно на себя, что я не отправился первый къ Консулу: но чтожъ дѣлать: ты знаешь, какъ я лѣнивъ на визиты! Извинившись передъ Г. Бахерахтомъ, я сталъ распрашивать у него объ Лаппенбергѣ, и узналъ, что Ганзейскій Историкъ очень привѣтливый человекъ. Это порадовало меня, и на другой же день, утромъ, часу въ часу двѣнадцати, мы отправились съ Н. къ Лаппенбергу.

Этотъ ученный принадлежитъ къ числу богатѣйшихъ жителей Гамбурга. Онъ женатъ на дочери Бауера, владельца прелестнѣйшаго сада въ окрестностяхъ города, гдѣ въ воскресные дни гуляетъ лучшее общество. Домъ Лаппенберга находится на концѣ эспланады, одного изъ красивѣйшихъ мѣстъ въ городѣ. Мы позвонили у дверей. Человекъ ввелъ насъ

*) Одинъ изъ нашихъ Литераторовъ, отправляясь въ чужіе края, обѣщалъ присылать намъ письма, съ позволеніемъ печатать ихъ въ нашихъ Вѣдомостяхъ. Вотъ первое изъ нихъ: второго мы ждемъ изъ Франціи. — *Ред. Ст. Петер. Вѣд.*

jeżeli Bey wymagał swoich nie cofnie, wszyscy wyniosą się do Bony, aby się poddać Francuzom, którzy żadnych podatków od Arabów nie żądają. (G. C.)

Е Г И П Т. Каиръ, 18-го Мая.

Vice-Król Egiptu zawarł był z możnym pokoleniem Beduinów, Hawazim zwanym, a liczącym do 30,000 sztuk broni przysięgę, na zasadzie którego, miał wolne przejście przez lat kilka w wąwozach Jembo i Medina. Ale Basza nie szuka przyjaciół, lecz chce mieć poddanych; z teyto przyczyny trwało nieporozumienie przez czas niejaki. Vice-Król rozstawił pod dowództwem Hurszyda-Baszy korpus woyska, złożony z trzech półków (około 12 tysięcy), w taki sposób, że nie wątpił, iż Hawazimów, będących między Mediną a korpusem jego, potrafi otoczyć i do posłuszeństwa zmusić; lecz Hawazimowie napadli Hurszyda-Baszę przed świtem i zniszczyli cały jego korpus. On sam ledwie uciekł z kilką jeźdźcami, ale dotąd nie przybył jeszcze do Mediny i niewiadomy jest los jego; przy odejściu doniesienia, byli Hawazimowie w pochodzie przeciwko Medynie, gdzie Abbas-Basza, synowiec Meghameda ma sobie powierzone dowództwo. Nie zdaje się, aby chciał iść przeciwko Beduinom, ale też i oni nie są w stanie zdobyć miasta, dobrze obwarowane i artyleryą bronione. Jeżeli jednak nie otrzyma Medina dowozu z Egiptu, długo trzymać się nie zdoła; niewiadomo zaś: czyli Vice-Król potrafi napędzić zebrac tyle woyska i wielbłądów, ażeby wczas zaopatrzyć miasto. Duma Vice-Króla i chęć stania się panem całej Arabii, były mu przez lat kilka niemało szkodliwe. Ta bezkorzystna wojna, zniszczyła mu już pięć armii, a sam tymczasem najmniejszego nie uczynił postępu, i dziś nie byłby w stanie przedsięwziąć w głąb kraju wyprawę. Zniżenie ceny na bawełnę w Europie, nadwzględęło niemało finanse jego, a niedostatek rekruta pokazuje się codziennie widoczniejszą. W Egipcie trudno już wybierać nowozaciecznych, jeżeli niechce pozabawić ziemie rąk i jej uprawy; woysko zaś, znajdujące się w Syrii, nie jest usposobione do wytrzymania Arabskiej wyprawę. (G. C.)

LISTY Z CZUDZYCH KRAJOW. *) N. 1.

Hamburg 11 Czerwca 1837 r.

..... Przeszłego Wtorku byłem u Lappenberga. Tak szanuję tego uczonego za wydaną przez niego *Urkundliche Geschichte der Deutsche Hansa*, — która rzuca tak mocne światło na cywilny byt naszych Północno-slawiańskich miast, powstałych, jak wiadomo, na wzór Hanzeatycznych, — iż byłem w Hamburgu, a niewiedząc Lappenberga, byłoby dla mnie rzeczą niedorowaną. Ale, jak dostać się do Gabinetu uczonego Niemca, do tey niedostępnej istoty, podług opowiadań naszych podróżników? szczęśliwe zdarzenie nastąpiło mi ukontentowanie rozmawiania z Lappenbergiem.

Z Lubeki przyjechałem do Hamburga razem z N., także korrespondentem Kommissyi Archeograficznej, który miał listy do Jeneralnego naszego Konsula P. Bacherachta. Stanęliśmy razem w *Hotel-de-Russie*. N., nazajutrz po przybyciu, poszedł do naszego Konsula, który, otrzymawszy pozwolenie Senatu Hamburgskiego, na przejrzenie P. N-wu archiwum mieskiego, zarekomendował go Lappenbergowi, jako Głównemu Zwierzchnikowi archiwum. Dowiedziawszy się od P. N-wa, że i ja także jestem w Hamburgu, P. Bacheracht życzył zabrać ze mną znajomość i prosił N-wa, ażebyśmy byli w domu o godzinie drugiej, obiecując przyjechać do nas. Bardzo się nasiebie gniewał, że w tém nie uprzedziłem Konsula; ale cóż robić: wszak wiesz, jak nie skory jestem do wizyt! Przeczając P. Bacherachta, zacząłem rozpytywać się u niego o Lappenberga, i dowiedziałem się, że Historik Hanzy jest całę uprzejmym. To mię ucieszyło, i nazajutrz o samej dwónastej, udałem się z P. N. do Lappenberga.

Uczony ten należy do liczby bogatszych mieszkańców Hamburga. Ma on za sobą córkę Bauera, właściciela najpiękniejszego ogrodu w okolicach miasta, gdzie w dni świąteczne, przedniejsza przechadza się publiczność. Dom Lappenberga znajduje się na końcu esplanady, jednego z miasteczek najpiękniejszych miasta. Zadzwoniliśmy we drzwiach. Człowiek wprowadza nas do

*) Jeden z naszych Literatów, do obcych wyjeżdżając krajów, obęcał przysyłać nam listy, z pozwoleniem drukowania ich w naszej gazecie. Oto pierwszy z nich; drugiego oczekujemy z Francyi. — *Red. Gaz. St. Pb.*

въ приёмную комнату, прекрасно убранную, и просиль подождать, пока одѣнется *Herr Doctor*. Черезъ четверть часа насъ повели по чистой и весьма красивой спиральной лѣстницѣ въ кабинетъ Лаппенберга, расположенный въ третьемъ этажѣ. Тутъ встрѣтилъ насъ мужчина лѣтъ 40, пріятной наружности, довольно высокаго роста: это былъ Лаппенбергъ. После обыкновенныхъ привѣтствій, мы сѣли на диванъ и разговоръ завязался объ историческихъ занятіяхъ Лаппенберга. Странно, что у насъ имя этого ученаго гораздо менѣе извѣстно, чѣмъ имя Сарторія, хотя Сарторій почти всѣмъ обязанъ Лаппенбергу. Даже основанная мысль сочиненія Сарторія, что Ганзейскій союзъ, первоначально, былъ союзомъ не городовъ Германскихъ, а купцовъ, въ рукахъ которыхъ находилась Сѣверная торговля, принадлежитъ Лаппенбергу, развившему ее въ небольшой диссертациі, которая появилась гораздо прежде Сарторіева сочиненія. „Сарторій нѣсколько поверхностно воспользовался документами, которые я ему доставилъ, и отъ того иногда встрѣчаются въ его исторіи большіе промахи“, говорили намъ Лаппенбергъ. — Какъ знатокъ этого дѣла, вы должны бы были исправить его промахи, возразилъ я ему. — „До сихъ поръ я не могъ этого сдѣлать потому, что была жива жена его, женщина до безумія любившая своего мужа: я не хотѣлъ огорчать ее указаніемъ ошибокъ человека, который былъ ей такъ дорогъ.“ Эта благородная черта характера Лаппенберга тронула меня. „Но теперь, продолжалъ онъ, послѣ ея смерти, я долженъ буду приняться за исправленіе, тѣмъ болѣе, что во Франціи хотятъ перевести Исторію Ганзы.“ — Когда вы кончите это превосходное твореніе? спросилъ я. — „Последнее время я мало занимался Ганзейскимъ союзомъ, отвѣчалъ Лаппенбергъ; почти все время употреблялъ я на изданіе памятниковъ Германской Исторіи.“ Тутъ показалъ онъ мнѣ четыре тома издаваемаго Пертцомъ собранія подъ заглавіемъ: *Monumenta Historiae Germaniae*, изданіе роскошное, *in folio*, на прекрасной бумагѣ, со всею типографскою пышностью. На долю Лаппенберга достались Адамъ Бременскій, Дитмаръ Мерзебургскій, Гельмольдъ, Арнольдъ Любекскій, и нѣкоторые другіе лѣтописцы. Теперь Лаппенбергъ занятъ приготовленіемъ къ изданію Дитмара; онъ показывалъ мнѣ печатный экземпляръ этого лѣтописца: всѣ поля исписаны вариантами изъ разныхъ списковъ, критически сличенныхъ. „При изданіи каждой лѣтописи, я всегда имѣю въ виду — отыскать источники, которыми пользовался лѣтописецъ: это единственно средство опредѣлить его достоинство и достовѣрность.“ Ахъ! думалъ я, жаль, что здѣсь нѣтъ тѣхъ изъ нашихъ историковъ, которые на слово вѣрятъ всякому лѣтописцу, не спрашиваясь ни съ исторіею, ни съ здравымъ смысломъ!.....

Я замѣтилъ Лаппенбергу, что критическое изданіе Адама Бременскаго и Гельмольда можетъ принести большую пользу нашей исторіи. „Прочитайте мое предисловіе къ Гельмольду: я отыскалъ около 20 писателей, изъ которыхъ онъ почерпалъ; это покажетъ вамъ чему должно вѣрить и чему нѣтъ.“

(Окончаніе впереди.)

Объявленіе.

13 числа текущаго мѣсяца назначена здѣсь продажа съ публичнаго торга разныхъ конфискованныхъ товаровъ состоящихъ изъ шерстянаго сукна, льнянаго и голландскаго полотна, шелковыхъ разныхъ сортовъ матерій, бумажной матеріи какъ то: ситца, кисеи, коленкора, крашенины, жаконета, тюля широкаго и узкаго; шерстяныхъ матерій: бомбазета, камлота и эверластинга, чая, кофе, стальныхъ разныхъ издѣлій, карандашей, полушерстяной матеріи, платковъ бумажныхъ и шерстяныхъ французскихъ на подобіе турецкихъ и кашемирскихъ, шалей таковыхъ же, воды колонской, мыла благовоннаго, духовъ, помады и другихъ мѣлочныхъ товаровъ и дѣтскихъ игрушекъ а также стѣнныхъ часовъ. Желаящіе покупать означенные товары, благоволятъ собираться на аукціонъ не позже 10 часа утромъ въ домъ Маіора Линевича, состоящій на Замковой улицѣ подлѣ № 337. — Продажа производится будетъ ежедневно кромѣ воскресныхъ, праздничныхъ, табельныхъ и субботнихъ дней. Іюля 8 дня 1837 года.

Чиновникъ Таурогенской Таможни К. Новицкій. (790).

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Іюля, началась подписка на 2-ю половину текущаго года. Цѣна съ пересылкою по почтѣ 5 р. 50 к. сер., безъ почты 4 р. 50 к. сер. Для жителей города Вильны принимается и на четверть года, цѣна 2 р. 25 коп. сер.

Вильна. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Іюля 9 д. 1837 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. Левъ Боровскій.

пріємнаго, pięknie ubranego pokoju, i prosi, ażebyśmy zaczekali, nim się ubierze *Herr Doctor*. W kwadrans poprowadzono nas przez czyste bardzo piękne wężykowate schody do gabinetu Lappenberga, na trzeciem piętrze znajdującemu się. Tu spotkał nas mężczyzna 40 lat mający, przyjemnej postawy, dość słusznej urody: był to P. Lappenberg. Po zwyczajnych powitaniach, usiedliśmy na sofie i rozpoczęła się rozmowa o historycznych pracach Lappenberga. Nie pojmuję: dla czego u nas imię tego uczonego daleko mniej jest znane, jak imię Satoriusa, chociaż Satorius, prawie wszystko winien jest Lappenbergowi. Nawet zasadniczą myśl dzieła Satoriusa, że związek Hanzeatycki, był naprzód, nie związkiem miast Niemieckich, ale kupców, w ręku których znajdował się handel Północny, należy się Lappenbergowi, który ją rozwinął w niewielkiej rozprawie, a która ukazała się daleko pierwiej od dzieła Satoriusa. „Satorius nieco powierzchownie korzystał z dokumentów, jakie mu udzieliłem, i dla tego dają się niekiedy napotykać wielkie opuszczenia“ — mówił nam Lappenberg. — „Jako znawcy tej rzeczy, wypadało Panu poprawić jego niedostatki“ — powiedziałem mu. — „Dotąd niemożem tego uczynić z przyczyny, że jeszcze żyła jego żona, kobieta do zapamiętania kochająca męża swego: nie chciałem jej zasmucać przez wytknięcie omyłek człowieka, który był jej tak drogim.“ Wzruszył mię ten szlachetny rys charakteru Lappenberga. „Ale teraz, mówić daley, po jej śmierci, zmuszony jestem wziąć się do sprostowania błędów, tém bardziej, że we Francyi chcą tłómaczyć historią Hanzy.“ — Kiedy Pan ukończysz to wyborne dzieło? spytałem go. — „W ostatnim czasie mało zajmowałem się Hanzeatyckim związkiem, odpowiedział Lappenberg; cały prawie czas obracałem na wydanie pomników Historii Niemieckiej. Tu pokazał mi czterę tomy wydawanego przez Pertza zbioru pod tytułem: *Monumenta Historiae Germaniae*, wydanie kosztowne *in folio*, na pięknym papierze, z całym drukarskim przepychem. Lappenbergowi dostali się Adam Bremeński, Ditmar Mersburski, Helmold, Arnold z Lubeki, i niektorzy inni kronikarze. Teraz Lappenberg zajęty jest przygotowaniem do druku *Ditmara*; pokazywał mi drukowany exemplarz tego kronikarza: wszystkie stronicie wypełnione są wariantami z różnych rękopisów, krytycznie porównanych. „Przy wydaniu każdej kroniki, mam zawsze na względzie — wyszukać źródło, z którego czerpał Kronikarz: jest to jedyny środek przekonania się o jego wartości i rzetelności.“ Ach, pomyślałem sobie, szkoda, że tu niema tych z naszych historyków, którzy na słowo wierzą każdemu Kronikarzowi, nie radzą się, ani z historią, ani ze zdrowym rozsądkiem.....

Napomknąłem Lappenbergowi, że krytyczne wydanie Adama Bremeńskiego i Helmolda może przynieść wielkie korzyści dla naszej Historii. „Trzeba przeczytać moją przemowę Helmolda: wynalazłem około 20 pisarzy, z których on czerpał; to pokaże, co powinno znajdować wiary a co nie.“

(Dokończenie nastąpi.)

O g ł o s z e n i e.

Dnia 13 b. m. przeznaczona tu sprzedaż z publicznego targu, różnych skonfiskowanych towarów, składających się z sukna, lnianego i hollenderskiego płótna, jedwabnych różnych gatunków materii, bawełnianych materii, jako to: perkalu, muslinu, kalenkoru, kraszeniny, żakonetu, tiulu szerokiego i wąskiego; wełnianych materii: bombaze, kamlotu i ewerlastingu, herbaty, kawy, stalowych różnych wyrobów, ołówków, półwełnianej materii, chustek bawełnianych i wełnianych francuzkich nakrytych tureckich i kaszemirowych, szalów takichże, wody kolonskiej, mwydła pachnącego, perfum, pomady i innych drobnych towarów i dziecinnych cacek, tudzież ściennych zegarów. Życzący kupić rzeczzone towary, zechcą przybyć na licytację nie później od 10-tej godziny ranney do domu Majora Liniewicza, położonego przy Zamkowej ulicy pod N. 337. — Sprzedaż odbywać się będzie codziennie, oprócz niedzielnych, świątecznych, tabelnych i sobotnich dni. Lipca 8 dnia 1837 roku.

Urządник Taurogińskiej Tamożni K. Nowicki.

Od dnia 1-go teraźniejszego miesiąca Lipca, zaczęła się prenumerata na 2-gie półrocze bieżącego roku. Cena zwyczajna z pocztą 5 rub. 50 kop., bez pocztu 4 rub. 50 kop. srebrem. Na mieyscu w Wilnie można prenumerować i kwartałowie, cena 2 rub. 25 kop. srebrem.